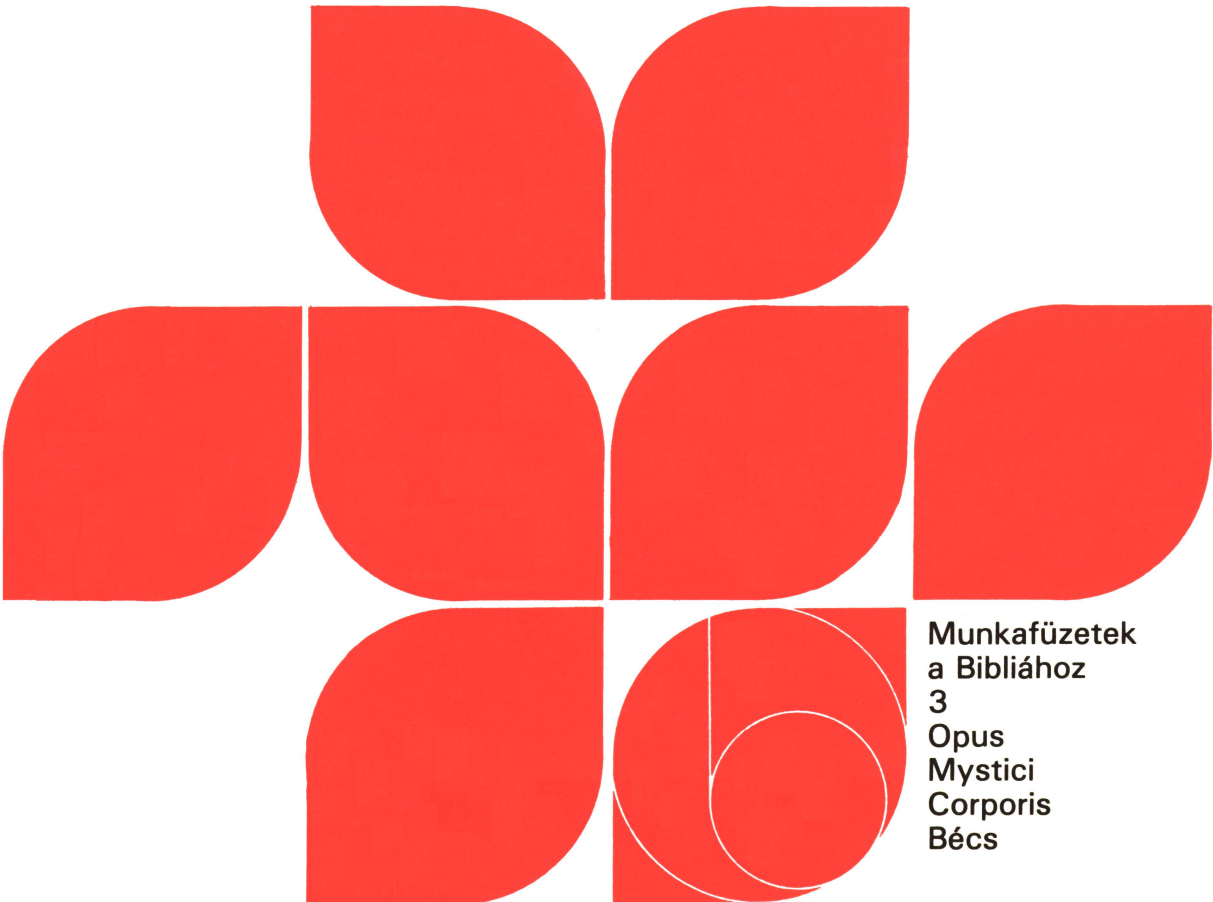

Krisztus követése hitben

W. Egger
munkafüzete a
Márk-
evangéliumhoz

Munkafüzetek
a Bibliához
3
Opus
Mystici
Corporis
Bécs

Wilhelm Egger

Krisztus követése hitben

Munkafüzet a Márk-evangéliumhoz

Munkafüzetek
a Bibliához
3

BÉCS, 1981

Tartalom

Ötletek a bibliai megbeszéléshez	3
Bevezetés a Márk-evangéliumba	5
Keletkezése	5
A Márk-evangélium üzenete	5
Jézus útja	7
Evangéliumi szöveg Mk 8,27 – 10,52-ig (Szöveg, magyarázat, feldolgozás):	
Mk 8,27 – 30: Döntenünk kell (24. vas. B év)	9
Mk 8,31 – 33;9,30 – 32;10,32 – 34: A szorongás legyőzése 24. és 25. vas. B)	12
Mk 8,34 – 9,1: Önmagam megtalálása (24. vas. B)	15
Mk 9, 2 – 13: Van úgy, hogy a világon minden rendben van (Nagyböjt 2. vas. B)	17
Mk 9,14 – 29: A világot átalakító hit	19
Mk 9,33 – 37;10,35 – 45: Keresztények karrierje (25. és 29. vas. B)	22
Mk 9,38 – 41: Türelmesség (26. vas. B)	24
Mk 9,42 – 50: A vágyak és érzések joga (26. vas. B)	26
Mk10, 1 – 12: Kötelékeink (27. vas. B)	28
Mk10,13 – 16: Eszményképek (27. vas. B)	30
Mk10,17 – 31: Birtokolni – mindent elveszíteni – nyerni (28.vas. B)	32
Mk10,46 – 52: Hol a keresztények helye? (30. vas. B)	35

A szerző kiadásunkban megjelent művei:

Egger, W.: Közösen olvassuk a Bibliát, 1977, 118 old.

Egger, W.: Jézus programja. Munkafüzet a Lukács-evangéliumhoz
(Munkafüzetek a Bibliához 1.) Bécs, 1979, 36 old.

Egger, W.: Egy a ti tanítótok. Munkafüzet a Máté-evangéliumhoz
(Munkafüzetek a Bibliához 2.) Bécs, 1980, 32 old.

Egger, W.: Bevezetés az Újszövetségbe. Egyben bepillantás teológiájába. Bécs, 1981, 160 old.

Az eredeti mű címe és kiadója:

Glaube und Nachfolge. Ein Arbeitsheft zum Markusevangelium

Copyright 1978 by Verlag Österreichisches Katholisches Bibelwerk
Klosterneuburg

Fordította: *Dr. Cselényi István*

Egyházi jóváhagyással

Fedőlapterv: *Persché*

Copyright 1981 by OPUS MYSTICI CORPORIS Verlag

(in Verbindung mit dem Österreichischen Pastoralinstitut)

A-1090 WIEN, Boltzmanngasse 14. – Verlags-Nr.: 335

Satz: im Eigenbetrieb des OMC Verlages

Druck: Novographic, 1238-Wien.

Ötletek a bibliai megbeszéléshez

A bibliai megbeszélésre keresztények gyűlnek össze, akik eleven kapcsolatba akarnak lépni Isten ígéjével és annak megfelelően kívánják alakítani életüket. A következőkben egy-két irányelvet szeretnénk adni, hogyan készítsük elő, s hogyan folytassuk a bibliai megbeszélést.

Előkészület:

Már jóval a megbeszélés előtt rögzítsétek le, melyik szentírási részről kívántok megbeszélést folytatni.

A kiválasztott szöveget a lehető legnagyobb figyelemmel, többször olvassátok át. Ha már eközben jelekkel látjátok el a szöveget — kérdőjelet tesztek, ha a szentírási hely nem tűnik érthetőnek, felkiáltó jelet, ha fontosnak tartjátok stb. — , még inkább járatosak lesztek benne. Ez nagy segítséget jelent a megbeszélésen.

A megbeszélés lefolyása:

Tetszés szerint így is lehet:

- imádság
- előkészítő szöveg felolvasása
- a szentírási szöveg elolvasása
- csöndes elmélkedés
- megbeszélés
- összefoglaló imádság

A Márk-munkafüzet segíthet az egyes szövegrészek megértésében:

Bevezető gondolatok az elmélkedéshez:

Átvezet a napi munka világából a bibliai megbeszélés körébe. Kapcsolatot teremt mindennapi tapasztalatainkkal, melyek utat nyitnak Isten szava felé. (Az elmélkedéshez feltétlenül szükséges pár percnyi csönd.)

A Márk-evangélium szövege:

Tartalmuk alapján megtárgyaltunk néhány vasárnapi olvasmányt, pl. Jézus halálát és feltámadását előre meghirdető részeket.

A szöveg jelentése:

Ha újra és újra elmondjuk, jobban kirajzolódik a szöveg jelentősége, világosabbá válnak a nehezebb kifejezések.

Indítások a megbeszéléshez, kiegészítő javaslatok:

A beszélgetéseket nem kell feltétlenül az alábbiak szerint folytatnotok. Egyszerűen elmondhatjátok sorban egymás után, hogy mi tűnik számotokra fontosnak a szövegben. Másik lehetőség: összegyűjtitek a résztvevőknek a szövegre vonatkozó kérdéseit, aztán megpróbáltok együtt választ keresni.

A megbeszélés akkor halad jó irányba, ha ki-ki maga elmondja, hogy a saját tapasztalatai alapján hogyan látja a problémát. A beszélgetőpartnerek érdeke az is, hogy tudják, miből fakad társuk nehézsége, és joggal várják el a többiektől is, hogy kísérik figyelemmel őket.

A megbeszélés vezetőjének nem kell minden kérdésre tudnia a feleletet. Szerepe a következő: segítsen, hogy a társalgás ne szakadjon el a szövegtől, és a résztvevők konkrét problémáitól. A megoldatlan kérdéseket gyűjtsétek egybe, és esetleg az egyik estére meghívandó szakembernek vessétek fel. A megbeszélést imádsággal zárjátok.

Bevezetés a Márk-evangéliumba

A Márk-evangélium keletkezése

Márk evangélista vállalkozott elsőként, hogy a Názáreti Jézusról szóló hagyományokat egy ún. „evangéliumba” írásosan rögzítse. Művét megelőzően, a Jézusról szóló Örömhírt szóban, egyéni előadásmódban adták tovább. Márk összegyűjti ezeket a beszámolókat, valamint Jézus mondásait, és folyamatos eseménysorba fűzve mondja el, Jézus megkeresztelésétől feltámadásáig. Ennek az evangéliumnak legnagyobb részét átvette Máté és Lukács is, természetesen megszabott formában.

Ezt az evangéliumot nem sokkal Jeruzsálem pusztulása (Kr. e. 70) előtt írták, amikor a pogányok térítése már teljes lendülettel folyt, és a kereszténység elszakadóban volt a zsidóságtól.

Az ősi hagyomány úgy tartja, hogy Márk Péter apostol tanítványa és tolmácsa volt. Sokan az Apostolok Cselekedetei (12,12; 15,37) és Pál (Kol 4,10) által említett János Márkot tartották ez evangélium szerzőjének.

A Márk-evangélium üzenete

Márk evangélista azért írta művét, hogy a keresztényeket hitre és Jézus követésére bátorítsa. Jól tudja, hogy a hit nem magától értetődő dolog. Támadások sorozata érte a hitet, elkezdődött az üldözések korszaka. Márk azzal lelkesíti olvasóit, hogy bemutatja, a tanítványok is mily fokozatosan s mily nagy fáradtság árán érkeztek el a hithez, követték Jézust.

Márk úgy csoportosította a rendelkezésére álló anyagot, hogy fokozatosan világossá váljék, ki is igazában Jézus, és hogyan jutnak el a tanítványok a hitre, hogyan értik meg tökéletesen Jézust.

Az evangélium felépítése, számításba véve ezt a vezérgondolatot:

Bevezetés: (1,1-13)

1. Lépésről-lépésre feltárul Jézus Krisztus titka(1,14–8,26):
 - 1.1 Jézus az őt követő sereggel és a zsidókkal (1,14–3,6)
 - 1.2 Jézus tanítványaival (3,7–6,6a)
 - 1.3 Jézus kinyilatkoztatja magát tanítványainak (6,6b–8,26)
2. Az Emberfia titka, akinek szenvednie kell és feltámad (8,27–16,8):

Péter vallomása (8,27-30) a csúcspont, amely felé az első rész halad, s kiindulópont a 2. rész számára.

 - 2.1 Jézus útja (8,27–10,52)
 - 2.2 A jeruzsálemi kinyilatkoztatás és szakítás a zsidókkal (11,1–13,37)
 - 2.3 Szenvetés és feltámadás (14,1–16,8).

1. Az első részben (1,1–8,26) bemutatja Márk, mily sokféle, erejét igazoló bizonyítékkal támasztja alá Jézus, hogy neki, mint Isten Fiának hatalma van. Mindazonáltal lényét fátyol fedi. Újra és újra azt parancsolja, hogy hallgassanak róla: a démonoknak nem szabad kiejteniük nevét (1,24.34), a meggyógyítottaknak hallgatniuk kell (1,44), a szemtanúknak nem szabad beszélniük a csodákról (5,43). Szakadás támad

az emberek között: Jézus ellenségei elhatározzák, hogy megölik (3,6), a tanítványok végleg csatlakoznak hozzá. Állandóan vele, mellette vannak, bár nem értik meg teljesen. Szívük megkeményedett (8,14-21). Részleteiben ezekről számol be Márk sorjában:

1.1 Jézus elkezd hatalommal teljes működését; egyetlen nap alatt mindenüvé elterjed felhívása (1,21-39). Mindenki hozzá igyekszik (1,45). De megmozdul ellenfeleinek csoportja is: öt vitában is legyőzi őket Jézus, mégis elhatározzák, hogy megölik.

1.2 Elmélyül a szakadék Jézus hívei és ellenségei között: még családja is értetlenül áll vele szemben; példabeszédeinek értelme rejtve marad a kívülállók számára, csak tanítványait ajándékozza meg vele. Szülővárosa visszautasítja Jézust, csodái ellenére.

1.3 Jézus kinyilatkoztatja magát tanítványainak, főleg a kenyérszaporítás csodájával, de tanítványai nem értik ezt a jelet.

2. Péter vallomásában kifejeződik, hogy a tanítványok bizonyos fokig ismerik Jézust: ő a várt Megváltó, amint Péter a többiek nevében megvallja (8,27-30). Mindamellett – vallomása ellenére – Péter is hallgatásra kap parancsot. Az ugyanis még nem elég, ha valaki hatalomteli Messiásnak vallja Jézust. Jézus azt akarja, hogy tanítványai úgy ismerjék meg és úgy ismerjék el, mint akinek szenvednie kell, de feltámad. Ugyanakkor a megvalláson túlmenően útjának konkrét követését követeli.

2.1 Ezért az evangélium 2. része azokkal az útmutatásokkal kezdődik, melyeket Jézus a szenvedés és feltámadás felé vívő útján tanítványainak ad.

2.2 Jeruzsálemben Jézus vitába száll ellenfeleivel, ennek során rámutat messiási teljhatalmára: az őt próbára tevő ellenfeleket elhallgattatja.

2.3 A szenvedésben mutatkozik meg, ki is Jézus. Csak most fogalmazódik meg igazi méltósága és mivolta:

A nagytanács előtt Jézus bevallja, hogy ő a Messiás, az áldott Isten Fia (14,62). A keresztnél így vall róla a pogány százados: „ez az ember” Isten Fia volt (15,39).

A feltámadásban megmutatkozik Jézus: nem marad a halál foglya, hanem abban a dicsőségben részesül, amely egész élete folyamán újra meg újra előtört. Most teljességgel láthatóvá lesz, ki is Jézus: a Messiás, akinek szenvednie kell, és Isten Fia, akinek teljhatalma most már végleg valóság lett.

Jézus útja:

keresztényé lenni: együtt haladni Jézussal (Mt 8,27 – 10,52)

Jelen munkafüzetünk Mk 8,27 – 10,52 szövegét dolgozza fel. Az evangélista ebben a részben Jézus útját rajzolja meg Galileától Jeruzsálemig.

Nyomatékkal hangsúlyozza, hogy útról van szó: Mk 8,27; 9,33; 10,17 (a görög szöveg szerint); 10, 32. 34. 46. 52.

Péternek azt a vallomását, hogy Jézus a Messiás, a várt Szabadító, most ez a kijelentés követi: Jézus az Emberfia, akinek szenvednie kell, de aki föl fog támadni. Háromszor ismétlődik a szenvedés és a feltámadás meghirdetése (8,31-33; 9,30-32; 10,32-34), ezek egyenesen útjelző táblákat képeznek. Így Jézusnak Jeruzsálem felé vivő útja: a halál és feltámadás felé vivő út.

Amíg Jézus tudatos engedelmességgel járja ezt az utat, a tanítványok berzenkednek, miért is van erre szükség, magatartásuk jól mutatja, hogy ezt az utat képtelenek vállalni. Jézusnak ugyanis mindezeket a bejelentéseit értetlenséggel fogadják:

mikor Jézus először szól róla, mi vár rá, Péter le akarja beszélni erről az útról (8,32k), a második és harmadik jövendölés után a tanítványoknak „komoly” problémáik vannak, így pl.: Isten országában milyen méltóságot fognak betölteni. Ez alkalommal kiköztartja őket Jézus: keresztútján követniük kell (8,35k), készen kell lenniük a szolgálatra (9,33 k és 10,35 k). Így a jövendölés, a meg nem értés és az iránymutatás háromszoros megismétlése alkotja ennek az egységnek a gerincét. Ezek közé a pillérek közé építi be Márk Jézusnak azokat a szavait, amelyek az egyház számára oly fontos kérdésekben jelentenek állásfoglalást, mint a házasság és a család, a gazdagság, a hit nehéz volta, a reménység. Csak amikor ennek az útnak végállomásához ér Jézus, akkor akad olyan valaki, aki megérti őt és megtalálja a helyes magatartást: ez Bartimeusz, akit Jézus meghívott és meggyógyított: ő az, aki „csatlakozott hozzá az útján” (Mk 10,52).

A Márk-evangéliumnak ez a fejezete modellt állít az olvasó elé, milyen is a keresztény élet: a keresztények „úton járók” (vö. ApCsel 9,2; 18,25; 24,22). Jézus megy elől az úton, amelyen a keresztényeknek haladniuk kell, ő maga az Út személyesen (vö. Jn 14,6).

A keresztény élet ismertető jegye: részvétel Jézus halálában és feltámadásában. A hit (amely Márk szerint fejlődhet és fejlődnie is kell) nemcsak szavakat követel, hanem valamilyen egészen körülhatárolt magatartást: Jézus követését. Mivel a szöveg magatartásmódokat kínál föl a keresztény ember mindennapjára vonatkozóan, katekizmusként használható nemcsak a múlt, hanem a ma keresztényei számára is. A mai egyházban Jézusnak különösen az az útbaigazítása mozgósító erő, hogy az egyház szolgáló egyház.

Megbeszélés-kezdő imádságok:

Úr Jézus Krisztus,

meghívtál bennünket, hogy az Atyához induljunk veled.

Te légy a szó, melyre hallgatunk,

te légy a fény, mely mindnyájunkat megvilágosít;

legyél szívünket eltöltő erő. Engedd, hogy mindig veled maradjunk az úton.

Mindenható Istenünk,
megbízta Márk evangélistát,
hogy hirdesse az Örömhírt.
Add, hogy az Evangélium iskolájában
megtanuljunk
követni Jézus Krisztust,
ki veled együtt mindörökké él.

Döntenünk kell (Mk 8,27 – 30)

Életünk meghatározott pillanataiban döntés előtt állunk. A tervek megérlelődtek, az emberek fontosakká váltak számunkra. Már esedékes a döntés, hogy a terveket valóra váltsuk, tegyünk valamit az emberekért. Sok esetben egyébként főleg abban kell döntenünk, hogy egyáltalán tegyünk-e valamit; akikről vagy amikről szó van, olyan értékesek-e számunkra, hogy miattuk nem szabad sajnálnunk nagy fáradságot sem.

Személyes megfontolásra:

Az utóbbi időben erre fordítottam nagy gondot:...

Jézus hagyja, hogy elérkezzék a döntés:

Mk 8,27 – 30:

²⁷Ezután Jézus elment tanítványaival Fülöp Cezáreájának környékére. Útközben megkérdezte tanítványait: Kinek tartanak engem az emberek? ²⁸Azok így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások valamelyik prófétának. ²⁹Erre megkérdezte tőlük: Hát ti mit mondotok, ki vagyok? Péter válaszolt: A Messiás vagy. ³⁰A lelkükre kötötte, hogy ne szójanak róla senkinek.

A szöveg értelme:

A tanítványok, akik hosszú időn át Jézus működésének tanúi voltak, eljutottak oda, hogy képet alkossanak maguknak Jézusról. Most döntést követel tőlük Jézus. Egy névben kell összefoglalniuk, ki számukra Jézus. A kívülállók Jézus tettei alapján arra a véleményre jutottak, hogy Jézus *Keresztelő János*hoz hasonló hatalmas bűnbánat-hirdető; mások úgy vélték, hogy ő Izajás próféta, akinek visszatérése a végidőt vezeti be; vagy Istentől küldött *hírnök*, aki meghirdeti, hogy mi Isten akarata. A tanítványok számára Jézus a *várt Megváltó*. A zsidó népnek Istentől fölkent királyra vonatkozó reményei beteljesülnek Jézusban. A hallgatási parancs arra hívja fel a tanítványok figyelmét, hogy nem minden hitvallás helyes. Csak az foglalhatja szavakba, mit vall, aki kész együtt szenvedni Jézussal és kész követni.

Cél:

Keressetek olyan elnevezést, mely kifejezi, mit jelent Jézus ma hitünk és cselekvésünk szempontjából.

A megbeszéléshez:

1. A kérdés, ki is Jézus, ma is felvetődik ebben a formában: „Kinek tartják az emberek Krisztust?”:

„Hát ti kinek tartotok engem?”

Konkrét keresztény életünk szempontjából mit jelentenek ezek a Jézusról adott megjelölések?

2. Krisztus vonásai közül különösen ez tett rám mély benyomást:

Mely újszövetségi történetet választanátok, ha valakinek ki szeretnétek fejteni, ki csoda Krisztus? Ezek közül a beszámolók közül melyeket tartjátok korunk szempontjából különlegesen aktuálisnak?

Javaslatok a szöveg feldolgozására:

1. Hasonlat-elmélkedés

Egy papírlap fejlécére felírjátok: „Krisztus olyan számomra, mint...” A résztvevők – mintegy tíz perces csöndes munkával – ilyenforma hasonlatokat írnak a papírra: Krisztus olyan számomra, mint valamilyen különös írással teleírt könyv stb. Miután mindenki felírta gondolatát, a hasonlatokat együttesen átbeszélitek.

2. Imádság Krisztushoz

Áldott légy, Úr Jézus Krisztus,
élő Istenünk Fia.
Te vagy a világ Megváltója,
Urunk vagy és Üdvözítőnk.
Jőjj, állj mellénk, ó Jézusunk,
hogy véled éljünk mindörökre,
s eljussunk Atyád országába. Ámen.

- Az ima feldolgozása írásjel-módszerrel:
Tíz perc alatt tegyetek írásjeleket az ima margójára: kérdőjelet olyan kifejezések mellé, amelyek furcsának tűnnek nektek, felkiáltójelet a fontosabb helyek jelölésére, nyilat azok mellé a kijelentések mellé, amelyek meghökkentettek benneteket. A beszélgetést azok kezdjék, akik egy-egy helyet kérdőjellel láttak el. A többiek adjanak kérdésükre választ.
- Szerkesszettek biblikus kommentárt ehhez az imádsághoz: a Szentírásból milyen történeteket ismertek, amelyek ezekhez a Jézushoz intézett megszólításokhoz fűződnek?
- Korunk szóhasználata szerinti fordítás készítése:
a fönti ima fordulatait helyettesítsétek olyanokkal, amelyeket kortársaink számára különösen időszerűeknek láttok.

3. Krisztus-képek

Több – különböző történelmi időszakokból származó – rendelkezésekre álló Krisztus-ábrázolás közül mindegyikőtök válasszon ki egyet, s tízpercnyi, csöndben folytatott elmélkedés után ki-ki magyarázza meg a többieknek, miért ezt választotta és hogyan látja a kiszemelt képet.

Imádság:

Urunk, Szentháromságban egy Isten,
ajándékok a szándék és a megvalósítás.
Segítség, hogy az alázat és szeretet útján
kitartóan haladjunk Krisztusunk elébe. Ámen.

A szorongás legyőzése

(Mk 8,31 – 33; 9,30 – 32; 10,32 – 34)

Tele vagyunk szorongásokkal, gondokkal, még ha nem is áruljuk el. Senki sem kerülheti el, hogy ne gondoljon arra, mit hoz a jövő, ne gondoljon a betegségre, az öregségre, a halálra. Talán hallgassunk ezekről és tegyünk úgy, mintha mindez nem is létezne? Ugyan mi segíthet szorongásaink legyőzésében? A gyermekek megvigasztalódnak, nem félnek többé, ha olyan valaki áll mellettük, akit szeretnek; a felnőttek elviselik a bizonytalanságot, az élet nehézségeit, ha tudják, hogy átmeneti helyzetben vannak.

Személyes megfontolásra:

Néha (vagy gyakran) nyugtalanít a gondolat, hogy...
Félelmem akkor száll el, ha...

Amikor Jézus arról akar szólni, mit hoz számára a jövő, három ízben is megjövendöli halálát és feltámadását:

Mk 8,31 – 33

³¹ *Ezután arról beszélt nekik, hogy*

az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad.

Mk 9,30 – 32

³⁰ *Útjukat folytatva átvándoroltak Galileán. De nem akarta, hogy valaki tudjon róla, ³¹ mert a tanítványait akarta tanítani.*

Megmondta nekik, hogy

az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de azután hogy megölik, harmadnapra feltámad.

Mk 10,32 – 34

³² *Úton voltak Jeruzsálem felé. Jézus elől ment, ők pedig aggódva követték. Ismét magához hívta a tizenkettőt, és arról kezdett nekik beszélni, ami vele történni fog:*

³³ *Íme fölmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfiát átadják a főpapoknak és írástudóknak. Halálra ítélik és átadják a pogányoknak. ³⁴ Kicsúfolják, leköpdösik, megostorozzák és megölik, de harmadnapra feltámad.*

³²Ezt egészen nyíltan megmondta. Erre Péter félrevonta és szemrehányást tett neki. ³³De ő hátrafordult, ránézett tanítványaira s így korholta Pétert: Távozz tőlem, sátán, mert nem az Isten dolgaival tördösz, hanem az emberekével.

³²Nemigen értették ugyan a szavait, de nem merték kérdezgetni.

A szöveg magyarázata:

Jézus feltárja tanítványai előtt életsorsát: útja a szenvedésbe vezet, de a szenvedés csak átmenet a dicsőségbe. A tanítványok hallani sem akarnak Jézusnak erről az útról, mert ez az életterv egyáltalán nem olyan, mint amelyet az emberek elképzelnek maguknak.

Cél:

Jézusnak a halálról és feltámadásról szóló üzenetét úgy tekintsük, mint segítséget szorongásaink legyőzésében.

A megbeszéléshez:

1. Véleményetek szerint miért kell az Emberfiának szenvednie? A tanítványok nem értik meg Jézust. Miért nem merik jóformán meg sem kérdezni, miért teszi? Miért csak egyénileg oktatja őket Jézus?
2. Mit vár Péter Jézustól?...
A mai emberek ezt várják az egyháztól:

Elvárásaik jogosak-e? Nem jogosak?

3. Jézus és követői életének miért szerves része a kereszthordozás? A keresztyén embernek milyen helyzetekben és az élet milyen területein kell számolnia a kereszttel?
4. Meglátásotok szerint Jézusnak a halálról-feltámadásról szóló Örömhíre milyen élethelyzetekben jelentős a keresztyén hétköznapi szempontjából?
5. Kelt-e szorongást az egyház üzenete az embereken; hogyan csökkent a keresztyén Örömhír a bennünk élő aggodást, félelmet?

Más lehetőségek:

1. Képmeditáció utat ábrázoló kép, festmény vagy fénykép alapján.
2. A halált és feltámadást meghirdető három szövegrész alapos egybevetése:
 - Milyen különbségeket és egybeeséseket tudtok megállapítani?
 - A három megfogalmazás milyen választ ad arra a kérdésre, hogy miért is aggodunk, és hogyan tudjuk legyőzni belső félelmeinket?
 - A három szövegforma közül melyiket tartjátok ma legidőszerűbbnek?

Imádság:

Szent Isten,
egész közösségedet szentségre hívtad.
Már e világban új életre teszel képessé minket.
Küldd el nekünk Szentlelked és engedd átélnünk a forradalmat, melyet szívünk
mélyén végrehajtasz.
Erre kérünk Urunk, Krisztus által. Ámen.

Önmagam megtalálása (Mk 8,34–9,1)

Ha betegség, súlyos kár ér bennünket, ha nehéz együtt élnünk embertársainkkal, nem egyszer oda jutunk, hogy kételkedni kezdünk az élet értelmében. Innen tekintve már-már korunkra jellemző betegségként tarthatjuk számon, hogy egyes emberek (sokszor anélkül, hogy különösebben meg tudnák indokolni) úgy látják, hogy nincs értelme az életnek. Vannak, akik megkísérlik feltárni, hogyan lehet életünknek új tartalma, hogyan újulhatunk meg. A lélektan és a meditáció különböző formái egyebek mellett azzal az ígérennyel lépnek fel, hogy hozzásegítik a mai embert szabadsága megvalósításához, önmaga megtalálásához.

Személyes megfontolásra:

Az életnek akkor van igazán értelme, ha...
Azért élek, hogy...

Jézus megmagyarázza, hogyan találhatja meg valaki élete értelmét:

Mk 8,34–9,1:

³⁴Összehívta a népet és tanítványait, s így szólt hozzájuk: Ha valaki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztyét és kövessen. ³⁵Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti. Aki elveszíti értem és az evangéliumért, az megmenti életét. ³⁶Mit ér az embernek, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja? ³⁷Mert mit is adhat cserébe az ember a lelkéért? ³⁸Aki ez előtt a házasságtörő, bűnös nemzedék előtt szégyell engem és tanításomat, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

^{9.1}Aztán még hozzáfűzte: Bizony mondom nektek, hogy a jelenlévők közül lesznek, akik nem halnak meg, míg meg nem látják Isten hatalommal bíró országának eljövetelét.

A szöveg magyarázata:

Jézus elvárja tanítványaitól, hogy osztozzanak sorsában. Ugyanaz a törvény érvényes Jézusra és követőire: csak az nyeri meg életét, aki egyáltalán nem törődik többé azzal, mi vár rá. Bizony, számtalan formában hajszoljuk az életet. Jézus felveti a kérdést: mi lesz ennek az eredménye? Hogy értelme van-e életünknek, egyedül az dönti el, milyen a magatartásunk Krisztussal szemben: minden erőnket latbavetjük-e örömhíréért, tartjuk-e magunkat Jézus szavához.

Aki szóban és tettben hű marad Jézushoz, annak pártjára áll Krisztus amikor majd visszatér. Amit itt Jézus tanítványainak ad, vigasztaló szó: a jelenlévők közül többen

megélik Isten beteljesült uralmának eljövételét. Nehéz szavakba önteni, mi is ennek a mondásnak az értelme; a szentírástudományban is komoly vita folyik róla (vö. ehhez Mk 13,32). Az mindenesetre biztos, hogy Jézus vígasztalni akarja itt tanítványait.

Cél:

Annak felismerése, mily nagy lendítőerőt jelenthetnek életünkben a lemondások.

Megbeszélés:

A keresztény élet Krisztus követésében végigélt élet. Véleményetek szerint mi tartozik hozzá elválaszthatatlanul Jézus követéséhez:

Nézetetek szerint a mai világnak miért van szüksége Jézus követésében járó emberekre: _____

Az a keresztény, aki igazi önmegtagadásra képes, hogyan viselkedik, amikor jogtalanság éri?

Felfoghatjuk-e Jézusnak a Mk 8,34-37-ben mondott szavait mint útmutatást a boldogságra és a sikeres életre? Sorolj fel a mindennapi életből olyan eseteket, melyek azt igazolják, hogy csak az az ember jut tovább, akinek gondja van másokra is; hogy nem lehet boldog annak az élete, aki csak magával törődik.

Meglátásokatok szerint miért van szükség arra, hogy tudjunk lemondani valamiről? Vajon csak keresztények számára fontos a lemondani tudás, vagy mindenki számára? Hogyan vagyunk képesek (vagy kell) gyakorolni a lemondást?

Miért mondja Jézus, hogy csak akkor sikerül az életünk, ha kiállunk Jézus és az Evangélium ügye mellett?

Mit jelent ez a keleti bölcs mondás véleményetek szerint: Aki félig hal meg, csak félig fog feltámadni?

Felhasználható módszerek:

Írásjelmódszer (l. 10. old.).

Hasonlat-elmélkedés: a Jézus-követés olyan, mint... (l. 10. old.).

Imádság:

Mindenható és jóságos Istenünk:

egyre inkább köss bennünket magadhoz,
hogy a jó, a szent növekedjen bennünk. Ámen.

Van úgy, hogy a világon minden rendben van (Mk 9,2 – 13)

Néha-néha olyan órákat élünk át, amelyek különösen szépnek tűnnek nekünk: azokkal találkozunk, akik kedvesek számunkra, több napot töltünk szabadságon, élményt nyújt a természet adta vagy művészi szépség. Ilyenkor úgy érezzük, a világ „rendben van”. Aztán az élet meggy tovább megszokott útján. Még ha a szép órákat nem is tudjuk fogva tartani, bennünk él továbbra is annak tudata, hogy a világ nemcsak fáradtságos munkából áll. Ismét újrakezdjük: mi magunk nem változtunk ugyan meg, de ismét van lendítőerőnk az élethez.

Személyes megfontolásra:

Szép óráimban olyan vagyok...
Szép órák által leszek...
A szép órákra való emlékezés azt váltja ki bennem...

Az Evangélium beszámol a boldogság órájáról, melynek egy alkalommal a tanítványok részesei voltak.

Mk 9,2 – 13:

²Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, s csak velük fölment egy magas hegyre. Ott átváltozott előttük. ³Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle ványoló nem képes így ruhát kifehériteni. ⁴Egyszerre megjelent nekik Illés meg Mózes, és beszélgettek Jézussal. ⁵Péter ezzel fordult oda Jézushoz: Mester! Olyan jó itt lenni! Hadd verjünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek. ⁶Nem is gondolt rá, mit mond, annyira meg volt ijedve. ⁷Ekkor felhő ereszkedett alá, s árnyéka rájuk vetődött. A felhőből szózat hallatszott: Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok! ⁸Mire körülnéztek, senkit sem láttak a közelükben, csak Jézust. ⁹A hegyről lejövet megparancsolta nekik, hogy ne mondják el senkinek, amit láttak, amíg az Emberfia fel nem támad a halálból. ¹⁰A parancsot megtartották, de maguk közt megvitatták, hogy mit jelenthet: a halálból feltámad. ¹¹Azután megkérdezték tőle: Miért mondják az írástudók, hogy előbb el kell jönnie Illésnek? ¹²Ezt válaszolta: Igen, előbb eljön Illés, és mindent helyreállít. De az is meg van írva az Emberfiáról, hogy sokat kell szenvednie és megvetésben lesz része. ¹³Azt mondom nektek, hogy Illés már eljött, de kényük-kedvük szerint bántak vele, ahogy előre megírták róla.

A szöveg magyarázata:

Az apostolok, főleg Péter, nem képesek megérteni, miért kell Jézusnak szenvednie. Jézus csak három kiválasztott tanítványa előtt tárja fel legbelső valóját: ő az Isten által nagyon szeretett Fiú, aki Isten fényének és dicsőségének részese. Mint valami felhő, veszi körül Isten közeléte. Mellette tanúskodik az üdvösségtörténet két nagy alakja: Illés (aki a zsidók felfogása szerint a végső időt hivatott bevezetni) és Mózes (a törvény közvetítője). Isten a szenvedésben is szereti Jézust, és éppen erre a helyzetre — amikor Jézus ezen az úton indul el — érvényes a szó: őt hallgassátok. Ez az eligazítás mindenekelőtt követésre való felszólítás. Hamis dolog lenne, ha ezentúl mindig a megvilágosodás rendkívüli helyzetében akarnának élni.

A tanítványoknak csak akkor szabad majd Jézus dicsőségéről beszélniük, ha szenvedett és feltámadt. Különböző hallgatóik félreérthetnék szerepét: úgy gondolnák, talán olyan Messiás, akinek nem kell szenvednie.

Arra a kortársi elképzelésre vonatkozóan, hogy az idők végén eljön Illés, s vele elkezdődnek a végső dolgok, azt feleli Jézus, hogy a végidő már elkezdődött, mert Illés (vagyis Keresztelő János) már eljött, de az emberek nem tértek meg és a Keresztelőt megölték (vö. Mk 6,17-29).

Cél:

Felismerni, mik az örömteli események jelentősége mindennapjaink szempontjából.

Megbeszélés:

(Egy-egy szentírási szöveg különbözőképpen hat a résztvevőkre. Tapasztalatainknak, sőt pillanatnyi benyomásainknak megfelelően más és más válik számunkra fontossá a szövegben. A következő beszélgetésben a résztvevők azt írják le, amit a szöveg és egyes elemei, pl. a hegy stb. jelentenek számukra az adott pillanatban.)

Egészítsétek ki ezt a mondatot: Jézus tábor-hegyi színeváltozása azért volt fontos az apostoloknak, mert...

Miért a hegy Jézus, Illés és Mózes találkozásának színhelye?

Mit jelent a tündöklő ruha?

A tanítványok miért szeretnének három sátrat verni?

Mit jelent az emberek számára: házat építeni?

A vallásos életben mit neveznétek a boldogság és öröm órájának?

Adódnak-e hasonló helyzetek? Mit jelentenek ezek mindennapi életünk szempontjából?

Az Evangéliumban elmondott esemény és a liturgikus ünneplés között vannak-e megegyező vonások? Mik az eltérések?

Imádság:

Mindenható Istenünk,
engedd, hogy felismerjük, korunkban mi a megbízatásunk,
s adj erőt, hogy annak eleget tehessünk. Ámen.

A világot átalakító hit (Mk 9,14 – 29)

Az emberiség egyre világosabban felismeri, hogy hivatása a világ formálása. Minél inkább uralomra jut a természet fölött, annál szélesebb körben bele tud avatkozni. Ugyanakkor ma azt is világosabban látja, hogy felborulhat az ökológiai egyensúly, a természet bosszút állhat az emberen. Minél inkább úgy tud beleavatkozni az ember a világ folyásába, hogy megváltoztatja azt, annál inkább súlyosabb felelősség nehezedik vállára.

Személyes megfontolásra:

Az indítóokoknál, melyek alapján ma cselekedtem, milyen formában kellett számításba vennem keresztény hitemet?

A megszállott fiú meggyógyításáról szóló elbeszélés arra vonatkozik, hogy mit tehetnek a keresztények egy jobb világért:

Mk 9,14 – 29:

¹⁴Amikor visszatért a tanítványokhoz, látta, hogy nagy népsokaság tolong körülöttük. Írástudók vitatkoztak velük. ¹⁵Mihelyt az emberek észrevették, meglepődtek, majd eléje siettek és üdvözölték. ¹⁶Megkérdezte tőlük: Miről vitatkoztok? ¹⁷Valaki megszólalt a tömegből: Mester elhoztam hozzád a fiamat, akit néma lélek szállt meg. ¹⁸Amikor hatalmába keríti, a földhözvágja, habzik a szája, csikorgatja a fogait és megmerevedik. Már szóltam tanítványaidnak, hogy űzék ki, de nem tudták. ¹⁹Ó, te hitetlen nemzedék – válaszolta –, meddig tűrjétek benneteket? Hozzátok ide hozzám! ²⁰Odavitték. Mihelyt a lélek meglátta, nyomban gyötörni kezdte a fiút, úgyhogy az földre zuhant, s habzó szájjal fetrengett. ²¹Mióta szenved a bajban? – kérdezte apját. Kicsi kora óta – válaszolta. ²²Sokszor tűzbe meg vízbe kergette, csakhogy elpusztítsa. Ha valamit tehetsz, segíts rajtunk és légy részvéttel irántunk. ²³Jézus így felelt: Ha valamit tehetsz? ... Minden lehetséges annak, aki hisz. ²⁴A fiú apja erre felkiáltott: Hisszek! Segíts hitetlenségemen! ²⁵Amikor Jézus látta, hogy egyre nagyobb tömeg verődik össze, ráparancsolt a tisztátalan lélekre. Néma és süket lélek, parancsolom neked, menj ki belőle és ne térj többé vissza belé! ²⁶Az felordított, s heves rángatások közepette kiment belőle. A fiú olyan lett, mintha halott volna. Sokan úgy vélték, hogy meghalt. ²⁷Jézus azonban megfogta a kezét, felsegítette, s az talpra állt.

²⁸Amikor bement a házba, tanítványai külön megkérdezték: Mi miért nem tudtuk kiűzni? ²⁹Ez a fajta nem megy ki másként, csak imádság és böjt hatására – felelte.

A szöveg magyarázata:

Az emberek elvárják Jézus tanítványaitól, hogy legyenek képesek megszabadítani az eléjük hozott fiút megszállottságából. A megszállottság azt jelenti: a fiatalember nem ura többé önmagának. A külső jelenségek epileptikus rohamokhoz vagy más lelki betegségek megnyilvánulási formáihoz hasonlóak. Jézus kortársai az efféle betegségben a sátán okozta zavart látták. Mivel az apostolok képtelenek meggyógyítani a fiút, keresniük kell, mi hiányzik hitükből és hűségükből. Aki a hit és az imádság révén Isten közelébe kerül, Isten új világának is részese lesz. Így Jézus e gyógyításának története egyrészt Isten jóságáról beszél, amely Jézusban vált láthatóvá, másrészt az ember hitéről, amely olyan követelmény, melyre feltétlenül szükség van ahhoz, hogy begadjuk ezt az üdvösséget.

Cél:

Meg kell tanulnunk, hogy munkánk előfeltételének lássuk Istenhez való kötődésünket.

Megbeszélés:

1. Mivel járulhatnak hozzá a keresztények a világ átforgalmazásához?

Még Jézus ellenségei is azt várják tanítványaitól, hogy járuljanak hozzá a szükség enyhítéséhez. Azt várják, hogy tudjanak csodát tenni. Kortársaink is elvárják az egyháztól, hogy vegyen részt a világ átalakításának munkájában, szerencsétlen állapotának megváltoztatásában.

- E tekintetben milyen szemrehányást lehet gyakran hallani az egyházzal szemben? Hogy látjátok, miben vehet részt, és kell is, hogy kivegye részét az egyház, mint Jézus követőinek közössége az új világ építésében?
- Milyen előfeltételek szükségesek, hogy a keresztények hatékonyan latba tudják vetni erejüket a világban? Milyen motívumokkal segíti a hit az embert, hogy együtt tudjon működni másokkal egy jobb világ építésében?
- Véleményetek szerint azok, akik imádkoznak és elmélkednek, milyen munkával járulnak hozzá egy emberibb világ megvalósításához? Mit jelent az a mai egyház számára, hogy ebben a beszámolóban csak Jézus képes csodát tenni, tanítványai nem?

2. Hogyan tanulhatunk hitet?

Szerintetek mi erősíti a keresztényt hitében?

Mi a hit akadály?

Mit fejezünk ki ezzel a mondattal: valaki hitből él?

Mit változtat meg a hit az ember életében?

Írjatok körül olyan konkrét helyzetet, amelyben a hit ma is hatóerő lehet.

Milyen lépéseket kellett a történetbeli fiú apjának megtennie, hogy hinni tudjon?

Az NDK lelkipásztori zsinata rámutat, hogy milyen úton-módon növekedhet az ember hitében. Alább felsorolunk ezek közül néhány lehetőséget, amely segít ebben. Melyiket ítéletek különösen fontosnak? Indokoljátok állásfoglalásotokat.

Az ember erősödik hitében,

- ha keresi az igazságot és vágyik Isten után;
- ha imádkozik és Isten akarata szerint él;
- ha az élet különböző nehézségeit a jézusi példaképet követve vállalja és győzi le;
- ha mindig kész a megtérésre, és átéli, mit jelent megbocsátani az ellene vétőknek;
- ha korunk eszméiről, nézeteiről eszmecserét folytat;
- az egyház igehirdetése, a hívők tanúságtétele által;
- a közösségen belüli élet által, hiszen a hívőket mindig „az apostolok tanítása és közössége, a kenyértörés és az imádság” (vö. ApCsel 2,42) gyűjti egybe (az NDK lelkipásztori szinodusa).

3. A bibliai elbeszélés a világ sorsáról szól

Ezt a szentírási szöveget úgy is felfoghatjuk, hogy korunk világáról szól. Az emberi ségre ma is legkülönbözőbb erők és hatalmak hatnak.

- Véleményetek szerint milyen hatalmak és erők befolyásolják különösképp erőteljesen korszakunkat?
- Hol találkozhat a keresztény ezekkel a behatásokkal?

Imádság:

Urunk, mutasd meg nekünk, milyen is a világ valójában, s milyen feladatokat ró ez ránk. Segíts felismernünk, hol van ránk szükséged: ha az általad szabott rend vagy a jog érdekében, az éhség, a fajok közti összecsapás ellen kell fellépünk, ha testvéri segítséget kell nyújtanunk a törvényen kívül helyzetetteknek, kizsákmányoltaknak, bűnözőknek.

Add, hogy amint Jézus felkarolta a szegényeket, elnyomottakat, megvetetteket, úgy általunk is láthatóvá váljék a világban szereteted.

Keresztények karrierje (Mk 9,33—37;10,35—45)

Valamire vigyük,
legyen sikerünk az életben,
jussunk szóhoz,
kapjunk előléptetést.

Személyes megfontolásra:

Ezt az embert sokra értékelem, mert...
Azért dolgozom, hogy...

Jézus tanítványait is foglalkoztatja a sikeres élet problémája:

Mk 9,33—37; 10,35—45:

^{9,33}Kafarnaumba értek. Amikor már otthon voltak, megkérdezte tőlük: *Miről beszélgettetek az úton?* ³⁴Hallgattak, mert egymás közt arról tanakodtak az úton, hogy ki nagyobb közülük. ³⁵Leült, odahívta a tizenkettőt, s így szólt: *Ha valaki első akar lenni, legyen a legutolsó, mindenkinek a szolgája.*

³⁶Aztán odahívott egy kisgyereket, közéjük állította, majd ölébe vette, s folytatta: ³⁷*Aki befogad egy ilyen gyereket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem.*

^{10,35}Zebedeus fiai, Jakab és János eléje járultak, s megszólították: *Mester, szeretnénk, ha teljesítenéd egy kérésünket.* ³⁶*Mit tegyek nektek?* — kérdezte.

³⁷*Add meg nekünk — felelték —, hogy egyikünk jobb oldaladon, másikunk bal oldaladon üljön dicsőséged országában.* ³⁸Jézus így válaszolt: *Nem is tudjátok mit kértek. Készen vagytok rá, hogy igyatok a kehelyből, amelyből majd én iszom, vagy hogy a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is megkeresztelkedjétek?* ³⁹*Készen — felelték. Jézus így folytatta: A kehelyből, amelyből én iszom, ti is isztok, s a keresztséggel, amellyel engem megkeresztelnek, ti is megkeresztelkedtek.* ⁴⁰*De hogy jobb és bal oldalamon ki üljön, afelől nem én döntök. Az a hely azokat illeti, akiknek készült.*

⁴¹*Amikor a többi tíz ezt hallotta, megnehezteltek Jakabra és Jánosra.* ⁴²Jézus azért odahívta őket magához, és így szólt hozzájuk: *Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, azok zsarnokoskodnak a népeken, s vezető embereik éreztetik velük hatalmukat.* ⁴³*De a ti körötökben ne így legyen. Ha valaki közületek ki akar tűnni, legyen a szolgátok,* ⁴⁴*és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája.* ⁴⁵*Hisz az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljon nekik, hanem hogy ő szolgáljon és életét adja váltságul sokakért.*

A szöveg magyarázata:

Bár Jézus előre meghirdette szenvedését és feltámadását, a tanítványok nem tudtak szabadulni saját problémáiktól. Főként az érdekelte őket, milyen rangelsőség lesz érvényes rájuk. Jézus látásmódjában csak a „fordított rangsor” érvényes: azé az első hely, aki szolgál. Az első helyeket csak azok foglalhatják el, akik Jézussal együtt képesek szenvedni (a szenvedés pohara és a megkeresztelkedés az embert fenyegető szenvedésre utaló kép). Mindenféle álomkarrierre vonatkozó elképzelést (uralkodás, hatalom) elutasít Jézus.

Cél:

Megismerni, Jézus milyen mérce szerint értékeli bennünket és tevékenységünket.

Megbeszélés:

1. Tapasztalatotok szerint milyen alkalmak vezetnek összeütközéshez a mindennapi életben?
Mondjatok példát arra vonatkozóan, hogyan lehet a napi konfliktusokat feloldani?
Mi lehetne az eszményi konfliktus-oldó módszer?
Jézusnak milyen konkrét útmutatását lehetne idézni erre vonatkozóan?
2. Miért bosszankodik a többi tíz tanítvány a Zebedeus fiúk magatartása miatt? Mi erről a véleményetek?
Szerintetek Jézus miért azzal mutat rá, hogyan lehet feloldani a konfliktusokat, hogy figyelmeztet, be kell fogadnunk a gyermekeket?
3. Jézus szolgálja az embereket.
Sorolj fel eseteket emlékezeted alapján, mikor Jézus szolgálatot gyakorolt.
Különösen milyen szolgálatot kell a kereszténynek korunkban teljesíteni, ha úgy tekinti magát, Jézus szavához híven, mint aki „embertársainak szolgálja”?
4. A mai keresztények (és az egyház) mely magatartásformáit ítélné el Jézus igen élesen?

Imádság:

Szereteted által, melynek befogadására mindig újra méltatsz minket,
erősíts bennünket, hogy fivéreinkben és nővéreinkben szolgálhassunk téged.

Türelmesség (Mk 9,38 – 41)

A mai világ sok területen szoros együttműködést követel az emberektől. Sok technikai berendezés egyszerűen elképzelhetetlen többek együttes munkája nélkül. Szinte egyé nő az emberiség, és az embereknek egymáshoz való viszonyában is sokkal több nyitottságot követel az ember és problémái iránt, mint ahogy az olyan korban szükséges volt, amikor mindenkinek közvetlen környezetére vagy legfeljebb szűkebb hazájára korlátozódott a figyelme.

Személyes megfontolásra:

Munkatársaimtól azt kívánom...
Kész vagyok az együttműködésre, ha...

Jézus arról szól, mik az emberek közti együttműködés előfeltételei:

Mk 9,38 – 41:

³⁸Ekkor János szólalt meg: Mester, láttunk valakit, aki ördögöt űzött a nevemben, de nem tart velünk. Megtiltottuk neki, mert nem tartozik közénk. ³⁹Jézus így válaszolt: Ne tiltsátok meg neki! Aki a nevemben csodát tesz, nem fog egykönnyen szidalmazni. ⁴⁰Aki nincs ellenünk, velünk van. ⁴¹Ha csak egy pohár vizet ad is nektek valaki inni azért, mert Krisztuséi vagytok, igazán mondom nektek, megkapja érte a jutalmat.

A szöveg magyarázata:

Jézus tanítványai észreveszik, hogy körükön kívül sok jótett születik olyanok révén, akik Jézus Krisztusra hivatkoznak. Azt szeretnék, hogy ez csak Jézus szűkebb társaságának kiváltsága lenne. Jézus úgy vélekedik, hogy aki nagyra értékelté őt és jót tesz, nem fordul ellene. Számára csak az a fontos, hogy ügyét továbbvigyék. Ez olyanok segítségével is történhet, akik nem tartoznak a tanítványok köréhez. Ennek az együttműködésnek csak abban szabja meg határát: az illetők ne legyenek Jézus ellen.

Megbeszélés:

a/ Felfogások szerint elég-e, ha az együttműködéshez annyit követelünk: valaki „ne ellenünk” legyen (Mk 9,30), vagy inkább azt kell mondanunk: „Aki nincs velem, ellenem van” (Mt 12,30)?

Hogy tartjátok, mik a gyümölcsöző együttműködés feltétlenül szükséges követelményei?

b/ Pluralista világban élünk, vagyis viszonylag sok olyan emberrel találkozunk nap mind nap, akinek tőlünk eltérő felfogása van, és más magatartásmódot követ. Sorolj fel néhány tulajdonságot, amely a mai pluralista világban megkönnyíti az együttélést és együttműködést más felfogásúakkal: _____

A keresztény egyházaknak milyen magatartás kellene a más gondolkozású felekezettekkel és ideológiákkal szemben tanúsítani? Gyakorlati kérdésekben vállalt együttműködést, a tanításbeli különbségek elismerésével, vagy inkább tanbeli egységre törekedni és aztán keresni a közös tevékenység lehetőségét? Jézus iménti szava fényében hogyan válaszolnátok erre a kérdésre?

c/ Az utóbbi években a keresztény egyházak egyre inkább belátták, hogy szükséges az együttműködés tagjaik között. Hogyan lehetne az együttműködésre való készséget erősíteni? A közösen, együtt végzett munka nehézségeit hogyan lehetne legyőzni?

d/ Beszéljétek meg írásjelmódszer segítségével (lásd: 10. old.) a II. Vatikáni zsinat lelkipásztori konstitúciójának bevezetőjét:

„Az az öröm és remény, az a szomorúság és gond, amelyet a mi korunkban az emberek, különösen a szegények és szenvedők éreznek, öröme és reménye, szomorúsága és gondja Krisztus tanítványainak is. Nincs olyan igazán emberi érzés, mely szívükben visszhangra nem találna. Hiszen emberekből épül fel közösségünk, Krisztus körül egybegyűlt emberekből, akiket a Szentlélek irányít vándorútjukon az Atya országa felé, és az a feladatuk, hogy megvigyék az üdvösség híret mindenkinek. Itt a magyarázata annak, hogy ez a közösség oly bensőségesnek és szorosnak érzi azt a kapcsolatot, amely őt az emberiséghez és ennek múltjához fűzi.”

Imádság:

Urunk, Földünk csupán kis bolygó a nagy világmindenségben. Tőlünk függ, olyan égitestté tesszük-e, amelynek teremtményeit nem kínozza háború, nem gyötri éhség és félelem, nem szaggatja szét faj, bőrük színe és világnézetek szerinti értelmetlen feszültség.

Add meg nekünk a bátorságot és előrelátást, hogy még ma kezdjük e feladat teljesítését, hogy gyermekeink és unokáink büszkén viselhessék az ember nevet (Az Egyesült Nemzetek imádsága).

A vágyak és érzések joga (Mk 9,42 – 50)

Korunk egyik jellemzőjének tűnik, hogy sokan „eredetiek” szeretnének lenni: igazán önmaguk, képességeikkel és határaikkal, minden külső kényszerből függetlenek, olyanok, akiket csak belső törekvésük köt le. A vágyak beteljesedéséhez azonban számításba kell venni a realitást is.

Személyes megfontolásra:

Ha egészen független lennék, ezt tenném:...

A lehető legélesebben fogalmazó szavakkal szólítja fel tanítványait Jézus, hogy döntsenek az életre vezető út mellett:

Mk 9,42 – 50:

⁴²Ha viszont valaki megbotránkoztat egyet is e kicsik közül, akik hisznek, jobb volna neki, ha malomkővet kötnének a nyakára és a tengerbe vetnék. ⁴³Ha kezéd megbotránkoztat, vágd le. Jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a kárhozatra jutni, az olthatatlan tűzre. ⁴⁵Ha lábad megbotránkoztat, vágd le. Jobb sántán bemenned az életre, mint két lábbal a kárhozat olthatatlan tűzére kerülni. ⁴⁷Ha szemed megbotránkoztat, vágd ki. Jobb félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel a kárhozatra jutni, ⁴⁸ahol a férgük nem pusztul el, és a tűzük nem alszik ki.

⁴⁹Mindenkit tűzzel sóznak majd meg. ⁵⁰A só jó. De ha a só elveszti ízét, mivel izesítik meg? Legyen bennetek só, és éljetez békében egymással.

A szöveg magyarázata:

A Jézus korabeli zsidóság elképzelése szerint Isten új világa (a „jövendő világ”, ahogy mondták) elérkezésének jól körülhatárolt előfeltételei vannak: csak aki figyelembe veszi a parancsolatokat, az nyer bebocsátást. Sok olyan vétek van, amely kizár az eljövendő országból.

Jézus szemléletében Isten uralma oly nagy érték, hogy minden erőbevetést megérdemel. Akinek Isten iránti engedelmessége és szeretete veszélybe kerül, köteles elvetni mindazt, ami veszélyeztethetné.

Azért fogalmaz Jézus ilyen szélsőséges formában, hogy hallgatói figyelmét felhívja, mennyire komoly kérdésről van szó.

Azoknak, akik másokat veszélybe sodornak, jobb lenne, ha nem is léteznének.

Azokra, akik nem állnak ellent a gonosznak, szörnyűséges büntetés vár.

Amikor itt Jézus a pokolról beszél, nem azért teszi, mintha Isten nem lenne képes másképp megtartani az embert az igazi úton; Jézus meg van győződve a szeretet erejéről. Szemernyit sem kételkedik abban, hogy Isten mindenkit szeret. A félresikerült emberi életről szól (ezt fejezi ki a pokol szóval), hogy figyelmeztessen: kirekeszti magát az Istennel való közösségből, aki Isten meghívását nem fogadja el. Aki elveti Istent, végül Isten nélkül marad. Így az ember felelős a rá váró pokolért. A pokol nem úgy szakad az emberre, mint a derült égből a villámcsapás.

Jézus — környezetével ellentétben — visszafogottan szól a pokolról: sohasem beszél arról, hogy látott olyanokat, akik elkárhoztak; csak néhány hatásos képet alkalmaz a kárhozat gyötrelmének érzékeltetésére, minden bosszúszomj nélkül, s anélkül, hogy örömét lelné benne.

A tanítványok elé azt állítja feladatuk: legyenek a föld sója és őrizzék meg egymás között a békét.

Cél:

Tanuljuk meg úgy tekinteni kezünket, lábunkat, szemünket, mint ajándékot és feladatot.

Megbeszélés:

Az egyik modern szerző (F. Belo) arról beszél, hogy Jézus új praxis lehetőségét nyitotta meg a szem, a láb, a kéz számára: az általa bemutatott új látásmód (szem) révén az ember elindul a remény útján (láb) és új módon cselekszik (kéz).

A beszélgetést lehet azzal kezdeni, hogy felírjátok egy papírra mindazokat a (cselekvést kifejező) igéket, amelyek eszetekbe jutnak arra vonatkozóan, mit tud (és mit nem tud) megtenni a kéz, a láb, a szem?...

E tevékenységek közül melyek illenek Jézus követésének fogalmához, melyek nem? Az általatok felsorolt magatartásmódok közül melyek voltak kiemelkedően jellemzőek Jézus apostolaira?

Milyen magatartásformák teszik az embert és környezetét boldogtalanná?

Feldolgozási lehetőség:

Jézusnak a pokolról mondott szavai, figyelmeztetésének komoly volta sokakat tanácstalanná tesz. Hogy magatok számára világosabbá tegyétek tanítását, dolgozzátok fel (írásjelmódszerrel) mindazt, amit a szövegmagyarázatban a „pokol” szentírási tartalmáról kommentárként mondtunk.

Imádság:

Mindenható, irgalmas Istenünk,
jól tudod, mennyi minden veszélyeztet minket.
Gyöngék vagyunk, nem birunk állva maradni.
Tedd hát testünk-lelkünk egészségessé,
hogy ajándékaidat jóra fordíthassuk. Ámen.

Kötelékeink (Mk 10,1 – 12)

Az emberek közti együttélésből újra és újra feszültségek támadnak. Ha az érintettek mindannyiuk számára kielégítő módon kívánják ezeket a feszültségeket feloldalni, több megoldás közül választhatnak. Megtehetik, hogy egyszerűen kikerülik az összeütközést, vagy megpróbálhatják álláspontjukat minden rendelkezésükre álló eszközzel keresztül vinni.

Személyes megfontolásra:

Pillanatnyilag kikkel van konfliktusom azok közül, akikhez valamilyen kötelék fűz? Nézeteltérésünket mivel próbáltuk eddig dűlőre vinni?

Jézus szerint azok számára, akiknek életét házassági kötelék fűzi egybe, egyáltalán nem jelent konfliktus-kiküszöbölő módszert az, ha útjaik elválnak:

Mk 10,1 – 12:

¹*Innét útra kelve Judea határába ment, a Jordán túlsó partjára. Ott ismét tömeg vette körül, ő pedig szokása szerint tanította őket.*

²*A farizeusok is odamentek és megkérdezték: El szabad a férjnek bocsátania a feleségét? Próbára akarták ugyanis tenni.* ³*De ő kérdéssel válaszolt: Mit parancsolt nektek Mózes?* ⁴*Mózes megengedte, hogy válólevelet írva elküldjük az asszonyt — felelték.* ⁵*Jézus folytatta: Szívetek keménységére való tekintettel tette ezt az engedményt.* ⁶*De Isten a teremtés kezdetén férfit és nőt alkotott.* ⁷*Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a feleségével tart, és ketten egy test lesznek. Ettől kezdve többé már nem két test, hanem csak egy.* ⁸*Amit tehát Isten összekötött, azt ember ne válassa szét.*

¹⁰*Otthon tanítványai ismét efelől kérdezték.* ¹¹*Ezt válaszolta: Aki elküldi feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene.* ¹²*Ha pedig a feleség hagyja el férjét és máshoz megy, házasságot tör.*

A szöveg magyarázata:

A házasság nehézségeit sokan válással szüntetik meg. Jézus korabeli zsidóság mindenféle — részben szinte nevetséges — indokokból jogosnak ismerte el a válást. De csak a férfinak volt joga a váláshoz (a Márk- evangélium itt a görög-római kultúrkör válási gyakorlatát tartja szem előtt, amely szerint az asszony is elhagyhatta férjét). A válás tiltásával Jézus az asszonyt védi és kölcsönös hűséget követel. Megvilágítja, hogy az egyszer kötött házasság felel meg Isten teremtéstervének. Jézus szavai még tanítványai számára is rejtélyesnek tűnnek. Mégsem ad semmi közelebbi magyarázatot. Mégegyszer lelkükre köti a házasság felbontásának tilalmát.

Megbeszélés-indító kérdések:

- Miért fejezhetjük ki magunkat így: a férfit és a nőt Isten köti össze a házasságban? Hogy érvelnétek a házasság fölbonthatatlansága mellett/ellen?
- Mely tulajdonságok és magatartásmódok őrzik meg és erősítik a szerelmet és a vonzódást:

Mi veszélyezteti leginkább a házások egymás iránti szerelmét? _____

Válságba jutott X. és Y. házassága, mert...

Válságba jut a házasság, ha...

- Melyek a keresztény család sajátosságai?
Hogyan járul hozzá a keresztény család az emberek közti együttélés továbbfejlesztéséhez?
Szerintetek minek az érdekében védi az egyház a házasságot és a családot?
Milyen segítségre van szükségük a keresztényeknek ahhoz, hogy házasságukat és családi életüket keresztény szellemben alakítsák ki?
- Elemzett szövegünkben Jézus igen nagyra értékeli a házasságot. Hogyan értelmezzük azokat a kijelentéseit, melyekben bírálja a családot, pl.: „Aki hozzám jön és nem gyűlöli atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, testvéreit és nővéreit, sőt önmagát is, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,26)?

Javaslat a szöveg feldolgozására:

Cím-keresés: tegyetek javaslatokat, milyen címmel lehetne kifejezni e szentírási rész tartalmát. A javaslatokat beszéljétek meg a csoportban és próbáljatok megegyezni az egyik címben. A cím rövid, találó és időszerű gondolatot sugárzó legyen.

Imádság:

Jóságos Atyánk, te a családot az emberi társadalom alapkövévé titted. Add, hogy családjaink maradjon meg kegyelmedben és békédben, erősödjünk a szeretetben, az egymásról való gondoskodásban. Újítsd meg a világot Fiad által és alakítsd földünket Isten gyermekeinek családjává.

Eszményképek (Mk 10,13 – 16)

A tömegkommunikációs eszközök mindig egy kaptafára kialakított eszményképet sugároznak felénk: az egészséges, gazdag, boldog, sikeres utat járó ember alakját. A közvélemény is azt becsüli legjobban, aki képes valamire, ki sokat teljesít.

Személyes megfontolásra:

Kire tekintek fel legnagyobb csodálattal?

Jézus megadja a mércét, hogyan kell valakinek a teljesítményét értékelni:

Mk 10,13 – 16:

¹³Kisgyerekeket hoztak hozzá, hogy tegye rájuk a kezét. De a tanítványok elutasították őket. ¹⁴Amikor Jézus észrevette, helytelenítette. Hagyjátok – mondta –, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyeneké az Isten országa. ¹⁵Gazán mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyerek, nem jut be oda. ¹⁶Azután ölébe vette és kezét rájuk téve megáldotta őket.

A szöveg magyarázata:

Mivel a zsidók felfogása szerint csak az részesül a jövő világra, aki megtartja a törvényt (vö. 26. old.), a gyermekeknek rossz soruk volt: ők ugyanis nem ismerhették meg s így nem is tartották meg a törvényt. Az Isten uralmába való belépés szempontjából az a teljesítmény volt a döntő, amit ki-ki Isten előtt felmutatott. Jézus is megköveteli, hogy a belépés előfeltételeinek eleget tegyenek: „Aki nem...”, de ez a feltétel éppen nem a teljesítmény. Isten előtt ugyanis senki sem hivatkozhat teljesítményével. Ezzel a mondattal Jézus elgondolkodtatja ellenfeleit: nem az lesz részese Isten világának, aki szó szerint betartja a törvényt, hanem gyermekek, akik nem is képesek megtartani a törvényt.

Megbeszélés:

1. Egészítsétek ki a következő mondatokat:

A gyermek... (leírása, tulajdonságai) _____

A gyermek olyan, mint (egy hasonlat) _____

Az nevezhető felnőttnek, aki _____

A résztvevők által megadott tulajdonságokat és összehasonlításokat közösen beszéljétek meg. Véleményetek szerint mely jellemzők fontosak különösképp a keresztények számára?

2. Mi mindenre viszik el ma az anyukák csemetéiket?
S ha ezt egybevetjük a bibliai történettel...

Feldolgozási lehetőségek:

a/ Fordítások egybevetése:

A Mk 10, 15 imént hallott fordítását vessétek egybe a „ *Gute Nachricht*” (Örömhír; az Újszövetség köznapi nyelven való fordítása) 1972-es szövegével, mely ezt a helyet így adja vissza: *Aki nem tárul ki Isten szeretetének, mint egy gyermek, nem fogja sohasem megtapasztalni.*

Jörg Zink e helyhez fűzött magyarázó fordítása: Amit most mondok, most és örökre igaz: Aki nem csügg Isten akaratán olyan természetességgel, mint ahogy egy gyermek hallgat ránk; aki Isten barátságát nem fogadja a gyermek hálás közvetlenségével, nem teljesíti Isten akaratát, nem nyeri el barátságát és nem tapasztalja meg hatalmát. Isten örök dicsőségébe nem nyer bebocsátást.

Melyik megközelítés tetszik nektek jobban, melyiket ítéletek találóbbnak?

b/ Belső monológ:

Idézetünkben a következő személyek nyernek említést:

Mit gondolnak és éreznek szerintetek az egyes szereplők?

Imádság:

Jóságos Istenünk, Atyánk,
engedd, hogy a gyermek lelkületével éljünk,
hiszen a keresztségben ezzel ajándékoztál meg minket. Ámen.

Birtokolni — mindent elveszíteni — nyerni (Mk 10,17 — 31)

Sok minden adhat értelmet az életnek: barátság, tulajdon, egészség. Senkinek sem lehet meg egyszerre mindene a tárgyak és az értékek síkján. Így mindenki döntésre kényszerül, az értékek közt sorrendet kell felállítania: melyeket akar inkább megvalósítani, melyeket kevésbé.

Személyes megfontolásra:

pillanatnyilag különösen az a fontos számomra...
Életem folyamán nem szívesen mondanék le ...-ról.

A történet olyan emberről szól, aki számára a pénz fontosabb volt, mint Jézus követése:

Mk 10,17 — 31

¹⁷Amikor útnak indult, odasietett hozzá valaki, térdre borult előtte és úgy kérdezte: Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? ¹⁸Miért mondasz engem jónak? — kérdezte Jézus. Senki sem jó, csak az Isten. ¹⁹Ismered a parancsokat: Ne ölj! Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne tanúskodjál hamisan! Ne csalj! Tiszteld apádat és anyádat! ²⁰Mester — válaszolta —, ezeket mind megtartottam kora ifjúságomtól fogva. ²¹Jézus ránézett és megkedvelte. Valami hiányzik még belőled — mondta neki. Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények közt, és így kincsed lesz az égben, aztán gyere és tarts velem! ²²Ennek hallatára az elszomorodott és leverten távozott, mert nagy vagyona volt.

²³Jézus erre körülnézett és tanítványaihoz fordult: Milyen nehezen jut be a gazdag az Isten országába! ²⁴A tanítványok meglepődtek szavain. Jézus azonban megismételte: Fiaim, milyen nehéz bejutni a gazdagoknak az Isten országába!

²⁵Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába. ²⁶Ezek szerfölött csodálkoztak és egymás közt kérdezték: Hát akkor ki üdvözülhet? ²⁷Jézus rájuk nézett és folytatta: Embernek ez lehetetlen, de az Istennek nem. Mert az Istennek minden lehetséges.

²⁸Ekkor Péter vette át a szót: Nézd, mi mindent elhagytunk, és követtünk téged. ²⁹Jézus így válaszolt: Bizony mondom nektek, mindenki, aki értem és az evangéliumért elhagyja otthonát, testvéreit, anyját, apját, gyermekeit vagy földjét, ³⁰százannyit kap, most ezen a világon otthont, testvért, anyát, gyermekeket és földet — bár üldözések közepette —, az eljövendő másvilágban pedig örök életet. ³¹Sokan lesznek elsőkből utolsók és utolsókból első.

A szöveg magyarázata:

Egy gazdag és törvénytisztelő ember kérdezi Jézustól, milyen feltételeknek kell eleget tennie, hogy bejusson az örök életbe. Jézus szeretettel fordul hozzá és különös ajánlattal lepi meg: meghívja azok legszűkebb közösségébe, akik mindig vele tartanak. De a felcsillanó lehetőség, hogy élet- és munkaközösségbe kerülhet Jézussal, nem elég ahhoz, hogy ezt az embert elszakítsa vagyonától. A követésre hívás meghíúsult. Jézus ehhez e kommentárt fűzi: a gazdagoknak nehéz Isten új világába belépniük. A gazdagság azok közé a hatalmak közé tartozik, amelyek annyira rabbá teszik az embert, hogy csak Isten képes kiszabadítani e rabságból. Azoknak, akik a Jézussal való közösség életformáját választják, Jézus már a földön új otthont ígér.

A Márk alapította közösségekben azzal a cézzal hangzik el ez az eset, hogy a közösségek visszaemlékezzenek útjuk kezdetére: Jézus maga is otthon és család nélkül járja végig Palesztinát, hogy hirdesse Örömhírét. Ugyanígy az első tanítványok és az első évszázad különböző vándorprédikátorai.

Az egyháztörténelem folyamán ezt a szakaszt mindig azokhoz az emberekhez intézett konkrét felhívásként értelmezték, akik az evangéliumi tanácsok — szegénység, engedelmesség és tisztaság — vállalásával a legmesszebbmenőkig megvalósították a jézusi életformát.

Cél:

Értékrendünket az Evangélium értékrendjéhez mérni.

Megbeszélés-indító kérdések:

a/ A történet továbbszövése korunk szempontjából:

Milyen feladatok elé állítja a mai keresztényt az egyház és a társadalom? (vö. 21. vers.)

Milyen okok akadályozzák ma Jézus hívásának valóra váltását?

b/ Egy körkérdésre adott válaszokat sorolunk fel: milyen okokkal magyarázható, hogy ma is van szegénység Európában? A megkérdezettek ilyen válaszokat adtak:

boldogtalan gyermekkor

lustaság

veszélyeztetett egészség

öregség

alacsonyfokú képzettség

egyedüllét

iszákoság

munkanélküliség

Ezek közül az okok közül melyeket tartjátok különösen jelentősnek?

Soroljátok fel az előnyeit és hátrányait annak, ha keresztényeknek vagyonuk van:

előnyök: _____ hátrányok: _____

c/ Amiről közvetlenül nem szól ez a bibliai történet:

Szerintetek miért éppen Jézushoz lépett oda ez az ember és nem egy írástudóhoz?

Mi járhatott a fejében, amikor eltávozott?

Miért tekinti Jézus ennyire kételkedve annak lehetőségét, hogy a gazdagok részeseülhetnek Isten országában?

d/ Az élet értelme

A gazdag ifjú az élet értelme után kérdez: mit kell tennie, hogy életének legyen értelme?

Környezetetekben milyen feleleteket hallotok erre a kérdésre?

Az alábbi szentírási kifejezések közül melyek tetszenek nektek legjobban:

megnyerni az örök életet

kincse lesz a mennyben

bemenni Isten uralmába

megmenekülni

elsőnek lenni Isten uralmában

e/ Jézus azt feleli ennek az embernek, hogy csak akkor találja meg élete értelmét, ha mindent elhagy, csak így nyeri meg újra.

Mit szóltok ahhoz a megfogalmazáshoz, hogy az élethez az is hozzá tartozik, hogy elhagyjunk sok mindent (tulajdont, családot is)? Mit nyerhetünk ezzel?

f/ Hogyan tudnátok jellemezni, miről ismerhető fel, ki milyen foglalkozásra, hivatásra kapott meghívást?

Földolgozási lehetőségek:

a/ Írásjelmódszer (lásd: 10. old.)

b/ Hasonlat-meditáció: Jézus követése olyan számomra, mint...

c/ Legjelentősebb vers: ki-ki megnevezi azt a szentírási verset, amelyet legfontosabbnak és legidősebbnek tart és választását megindokolja.

d/ Szöveg-összehasonlítás: vessétek össze a kínai bölcs, Lao-ce alábbi mondásait Jézus üzenetével, állapítsátok meg az azonosságokat és különbözőségeket:

Aki elhivatott, nem halmoz föl vagyont.

Minél többet tesz másokért,

annál több lesz a vagyona.

Minél többet ad másoknak,

annál több lesz az övé.

Imádság:

Mindenható Istenünk, világ Teremtője,

egyre több ember él a földön, s életteret keres: munkát és kenyeret; közben egyre szűkebbre húzódunk össze, egyre jobban függünk egymástól. Add, hogy fülünk nyitva legyen mások gondjainak meghallására, add, hogy ne csak magunkat lássuk, hanem mások ügyét és Isten országának ügyét is mindenkor. Ámen.

Hol a keresztyének helye? (Mk 10,46 – 52)

Mindannyiunknak megvan a meghatározott helye az emberek közötti együttélésen belül: a családban, a munkahelyen, a közéletben. Ezt a helyet részben mások utalták ki nekünk, részben magunk választottuk és dolgoztunk meg érte, részben kiharcoltuk. Megvannak a céljaink és értékeink, amelyeket meg szeretnénk valósítani.

Személyes megfontolásra:

Rá vagyok utalva az együttműködésre X.Y.-nal.
Hozzá szeretnék járulni ahhoz, hogy...

Arról a férfiről szól, aki Jézus oldalán nyert helyet:

Mk 10,46 – 52:

⁴⁶Közben Jerikóba értek. Amikor Jerikót tanítványainak és nagy tömegnek a kíséretében elhagyta, egy vak koldus, Timeus fia, Bartimeus ott ült az útszélen. ⁴⁷Hallva, hogy a názáreti Jézus közeledik, elkezdett kiáltozni: Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam! ⁴⁸Többen csitították, hogy hallgasson. Ő annál hangosabban kiáltotta: Dávid fia, könyörülj rajtam! ⁴⁹Jézus megállt és így szólt: Hívjátok ide! Odaszóltak a vaknak: Reménykedj, gyere, téged hív! ⁵⁰Az eldobta köntösét, felugrott és odasielt Jézushoz. ⁵¹Jézus megkérdezte: Mit tegyek veled? Mester – kérte a vak –, hogy lássak. ⁵²Jézus ezzel küldte el: Menj, a hited meggyógyított. Nyomban visszakapta látását, és vele tartott az úton.

A szöveg magyarázata:

A történetben szereplő vak előtt új világ tárul föl. Eddig a pillanatig szinte mozdulatlan volt, az utca sarkán tudta a helyét. Jézus irgalmáért esedezik, aki – mint „Dávid fia”, mint a várt Megváltó – az ő kérését is teljesíteni tudja. Nem hagyja, hogy a közbeiktatások eltántorítsák. Jézus hívja. Ettől kezdve a történet úgy folytatódik, mint meghívástörténet: a vak elindul Jézus felé és megtapasztalja jószágát. Hite elvezeti Jézus követésére. A meggyógyított követi Jézust a halál és feltámadás felé vívő úton. Jobban megéri Jézust, mint a tanítványok, mert nemcsak hitet tesz Jézus mellett, hanem követi is.

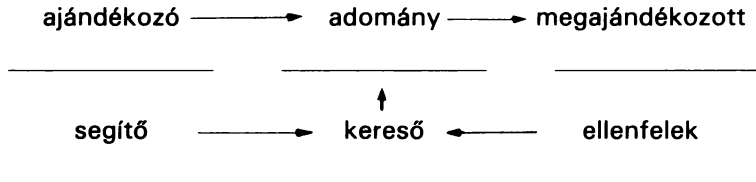
Cél:

Megtalálni, mi az én helyem Jézus történetében.

Megbeszélés:

Idézetünk a következő szereplőket nevezi meg: _____

Hogy részletesebben kidolgozzuk, mi játszódik le a történetben szereplők között, szereposztásukat így szemléltethetnénk:

A szövegben említettek e vázlat melyik helyét foglalják el? Írjátok le, a történet alakjai milyen viszonyban állnak egymással.

E séma melyik pontján áll a mai ember, a mai keresztyén? (Vagy:) Hová helyeznétek el magatokat? Hol lehetne / hol szeretnétek / hol kellene állnotok? Okoljátok meg állásfoglalásotokat.

Feldolgozási lehetőség:

Ha van diaképetek Bartimeus történetéről (pl. a Docete alapítvány kiadványa), tekintsetek meg együtt, és értelmezzétek a képek alapján rekonstruálva a történetet.

Imádság:

Jézus, Dávid Fia, légy irgalmas hozzám.

Világosítsd meg szemem, hogy megtaláljam a hozzád vívő utat.

Tedd szilárdná lépteimet, hogy ne tévedjek le az útról.

Nyisd meg szám, hogy beszéljek rólad.

Azt akarod, hogy szeressem embertársaimat.

Segíts, hogy úgy szolgáljam őket,

hogy megtalálják üdvösségedet és eljussanak dicsőségedbe. (Alkuin)

A kiadó utószava

Jelen munkafüzetünk a liturgikus „B” évben szervesen csatlakozik az előző két munkafüzethez, a Máté-, illetve Lukács-evangélium kapcsán.

Új olvasóink számára megismételjük, amit lelkipásztori szempontból írtunk e sorozat szerepéről: „Az ilyen munkafüzet célja, hogy ki-ki gyakorlatban elsajátíthassa a bibliai beszélgetések módszerét. Úgy tűnik, hogy akik ílymódon közösen megpróbáltak egy-egy szentírási szakasz mélyebb értelmének boncolgatásával, főként pedig az élettal való kapcsolat megteremtésével, a gyakorlati alkalmazással, egy-két ilyen sorozat során tapasztalatokat gyűjtenek, és készséget nyerhetnek arra, hogy segédfüzetek ‚mankói’ nélkül is gyümölcsöző bibliai beszélgetéseket folytathassanak.”

Természetesen szó sincs arról, hogy egy-egy bibliaóra minden résztvevőjének kezében legyen egy ilyen munkafüzet. Elegendő, ha a megbeszélés vezetőjének, és egy, legfőjebb két résztvevőnek van birtokában. A többiek csak a kitűzött szakaszt olvassák el előzőleg, és készüljenek föl önállóan a bibliaóra. Ha a vezető biztosítja a módszeres keretet, és egy-két – lehetőleg mindig más – résztvevő tájékozottabb, mint a társai, a többit bízzuk a Lélek ihletésére.

Ez alkalommal is kedves kötelességünk, hogy hálás köszönetünket fejezzük ki az Österreichisches Katholisches Bibelwerk igazgatójának, *dr. Norbert Höslinger* ágostonrendi kanonoknak a kiadói jogok, valamint a sorozat címlapterve nagylelkű átengedéséért.

Adjja Isten, hogy e munkafüzetünk, majd az ezt követők segítségével minél többen jussanak közelebb a Szentírás mélyebb megértéséhez és annak életté válásához.

A KIADÓ

KIADVÁNYAINK AUSZTRIÁBAN KAPHATÓK:

Herder u. Co. A-1010 Wien I., Wollzeile 33.

Magyar Könyvüzlet (Libro-Disco) A-1010 Wien I., Domgasse 8.

KÜLFÖLDIEK BÁRMELYIK KÖNYVKERESKEDÉSSEN

megrendelhetik főbizományosunk címének megadásával:

Auslieferung HEROLD, A-1081 Wien, Postfach 321.

(Hazuról megrendeléseket nem teljesíthet!)

RENDELÉSI CÍM PLÉBÁNIÁK, LELKÉSZEK RÉSZÉRE:

Verlag OMC, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14.

Mi e munkafüzet célja?

Elsősorban *indításokat* akar nyújtani a Márk-evangélium olvasása során folytatandó szentírási beszélgetésekhez. *Kísérőnk* is kíván lenni a liturgikus B év folyamán, amelyben az egyház Márk evangéliumából olvastatja a vasárnapi szakaszokat.

Alkalmasan felhasználható az egyházközségekben, bibliaórán, családi körben, valamint bármely közösségben, amely a Szentírással foglalkozik.

Válogatásunk a Márk-evangéliumból egy-egy bibliaóra számára a következő részekre tagozódik: a *Bevezető* kapcsolatot létesít mindennapi tapasztalatainkkal. A *magyarázatok* a nehezebb kifejezések, elnevezések megértését szolgálják. A *beszélgetések* elindítását néhány kérdés felvetése segíti elő. Ezt követi bizonyos gyakorlati *módszerek* ajánlása. A *párhuzamos helyek* feltűntetése alkalmat nyújt az egy-egy témához kapcsolódó Szentírás-olvasáshoz.